

**Ministerstwo
Klimatu i Środowiska**

Departament Instrumentów Środowiskowych

DIŚ-II.441.7.2022.MW

1890048.6763991.5488034

Warszawa, dnia 02-02-2022 r.

**Pan
Piotr Syryczyński**

W odpowiedzi na petycję z dnia 14 listopada 2021 r., przekazaną do Ministerstwa Klimatu i Środowiska z Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 21.12.2021 r., dotyczącą uznania za nieważną, decyzję wydaną przez Komitet art. 75 dyrektywy 2010/75/UE ws. emisji przemysłowych (IED) przekazuję poniżej następujące wyjaśnienia.

W związku ze skargą Rzeczypospolitej Polskiej (RP), Sąd Unii Europejskiej w dniu 27 stycznia 2021 r., stwierdził nieważność decyzji wykonawczej Komisji 2017/1442 ustanawiającej konkluzje BAT dla dużych obiektów spalania (LCP). Niniejszy wyrok potwierdził zasadność formalnego zarzutu ze skargi RP podważającego poprawność systemu liczenia głosów zastosowanego przez Komisję podczas pierwszego posiedzenia Komitetu art. 75 IED ws. Konkluzji BAT dla LCP.

Stwierdzenie nieważności nie miało jednak efektu natychmiastowego, gdyż Sąd utrzymał w mocy skutki unieważnionej decyzji do czasu wejścia w życie nowego aktu prawnego, przyjętego na zasadach jakich pierwotnie domagała się Polska (tj. głosowania w systemie „nicejskim”). Zgodnie z orzeczeniem Sądu przyjęcie nowego aktu powinno nastąpić w czasie nie dłuższym niż 12 miesięcy od czasu ogłoszenia wyroku.

Posiedzenie Komitetu art. 75 IED jakie odbyło się 25 października 2021 r., stanowiło element wykonania wyroku Sądu UE. Wynik ponownego głosowania wskazał na pozytywną opinię Komitetu dla Konkluzji LCP i oparcie na poziomie 81,14% co pozwoliło Komisji Europejskiej na przyjęcie, a następnie publikację „nowej” decyzji wykonawczej, zgodnie z art. 75 IED. Adresatem opinii Komitetu jest więc Komisja Europejska natomiast Kraje Członkowskie zobowiązane są do odpowiedniego wdrożenia postanowień decyzji wykonawczej po jej publikacji w Dzienniku Urzędowym UE. Odpowiednie przepisy tworzące ramy prawne do stosowania Konkluzji BAT funkcjonują w prawie krajowym, głównie w Dziale VI Rozdział 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2021 poz. 1973) (dalej ustawa Poś).

Należy także zwrócić uwagę, że termin dostosowania instalacji istniejących do decyzji 2017/1442 upłynął 17 sierpnia 2021 r. Dlatego też 30 grudnia 2021 r., tj. w dniu publikacji „nowej”

decyzji wykonawczej, zawierającej dokładnie te same wymagania co unieważniona decyzja, duże obiekty spalania eksploatowane w Polsce były już, co do zasady, dostosowane do Konkluzji BAT¹.

Jednocześnie informuję, że problem dostosowania źródła rezerwowych był podnoszony m.in. przez Polskę podczas opracowywania Konkluzji BAT, co umożliwiło wypracowanie szczególnego podejścia przewidzianego dla źródeł eksploatowanych nie więcej niż 1500 h/rok. Z punktu widzenia Polski nie są to zmiany w pełni satysfakcjonujące jednak umożliwiają (niekiedy znaczne) ograniczenie nakładów finansowych związanych z dostosowaniem do BAT.

Ponadto wyjaśniam, że w uzasadnionych przypadkach, prowadzący instalację może wystąpić z wnioskiem o odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych (BAT AELs)², o którym mowa w art. 204 ust. 2 ustawy Poś, o ile jest w stanie wykazać, że koszty dostosowania byłyby nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści środowiskowych. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące stosowania tego mechanizmu zostały zawarte w poradniku³, dedykowanym właśnie branży energetycznej, gdzie proponowana metodyka wyliczania kosztów dostawania do wymagań BAT, uwzględnia także kwestię bezpieczeństwa energetycznego państwa.

Odnosząc się do wpływu Konkluzji LCP na zwiększenie zużycia gazu ziemnego, uprzejmie informuję, że w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska obserwowany obecnie jak i prognozowany na przyszłość wzrost zapotrzebowania na to paliwo jest przede wszystkim skutkiem wdrażania innych polityk. Warto zauważyć, że Konkluzje LCP obejmują swoim zakresem wytwarzanie energii z różnych paliw, zastrzegając także wymagania przewidziane dla spalania gazu ziemnego.

W kwestii potrzeby wykonania oceny skutków regulacji dla Konkluzji BAT uprzejmie wyjaśniam, że decyzje wykonawcze Komisji obowiązują wprost Kraje Członkowskie, przez co nie zachodzi konieczność ich transpozycji. W konsekwencji brak jest przesłanek, na poziomie krajowym, do przeprowadzania oceny skutków regulacji, która co do zasady, powinna być wykonana dla projektów aktów prawnych. Dlatego też Rząd RP już w roku 2016 sygnalizował Komisarzowi ds. Środowiska, Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa potrzebę przeprowadzenia oceny skutków wdrożenia Konkluzji LCP, przed ich publikacją. List w przedmiotowej sprawie podpisali także Ministrowie właściwi ds. środowiska kilku innych Krajów Członkowskich UE. Komisja Europejska w odpowiedzi wskazała, iż sam tzw. Proces Sewilski w ramach, którego opracowywane są wymagania BAT angażuje przedstawicieli wielu środowisk w tym Krajów Członkowskich, przemysłu oraz NGOs, pozwalając na pełną i wnikliwą ocenę techniki, jakie w efekcie końcowym uznawane są za BAT. Przygotowanie formalnej oceny skutków regulacji dla dokumentu, opracowywanego w sposób odbiegający od typowej procedury stanowienia aktów prawnych UE, byłoby w ocenie Komisji zbędne i niespójne z obowiązującymi procedurami. Tym niemniej na zlecenie Komisji zrealizowany został projekt oceniający koszty i korzyści dostawania do Konkluzji LCP instalacji o mocy nie mniejszej niż 300 MW opalanych paliwami stałymi⁴.

Podsumowując, uprzejmie informuję, że Komitet art. 75 IED jest organem opiniującym akty prawne przed ich przyjęciem przez Komisję Europejską. Skutki prawne związane z dostosowaniem do decyzji wykonawczych ustanawiających Konkluzje BAT wywołuje fakt ich notyfikacji i późniejszej publikacji w Dzienniku Urzędowym UE. W świetle obowiązujących przepisów, wynikających

¹ Należy przy tym uwzględnić źródła, dla których uzyskano odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych jak również źródła korzystające z derogacji wymienionych w art. 146a i 146b ustawy Poś.

² Graniczne wielkości emisyjne zdefiniowane są w art. 3 pkt.4a ustawy Poś.

³https://ekoportal.gov.pl/fileadmin/Ekoportal/Pozwolnienia_zintegrowane/poradniki_branzowe/Podrecznik_dotyczacy_udzielania_odstepstw_-_Konkluzje_BAT_dla_LCP.pdf

⁴<https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/f568a5b1-8c7a-475c-8162-a6c47b86ef7f/details>

z transpozycji IED, Kraje Członkowskie zobowiązane są zapewnić, że pozwolenia zintegrowane dla określonej grupy instalacji zostaną dostosowane do wymagań wynikających z danej decyzji wykonawczej Komisji. Poza narzędziem związanym z możliwością wnioskowania o odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych, brak jest formalnych możliwości odstąpienia od stosowania Konkluzji BAT.

Z poważaniem

Departament Instrumentów Środowiskowych
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Sprawiedliwości, Biuro Ministra, Wydział Spraw Obywatelskich,
2. Urząd Regulacji Energetyki